

Arrest

nr. 320 033 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1985.

1.2. Verzoekster dient op 4 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 6 juni 2024 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en u bent afkomstig uit Sigale, gelegen in het district Hodan van de stad Mogadishu. U behoort tot de Haskul clan, subclan van de Hawiye.

U bent op uw veertiende getrouwd met A. waarmee u vijf kinderen kreeg en waarvan u bent gescheiden in 2010. In 2011 trouwde u met M. waarmee u vier kinderen kreeg. Toen u zwanger was van uw derde kind nam hij een tweede vrouw genaamd A.. Zij verbleef samen met haar twee broers in een huurwoning. A. vond het niet leuk dat u ook getrouwd was met M. en begon jullie tegen elkaar op te zetten. Bovendien bleken A. en haar twee broers banden te hebben met Al-Shabaab. Ze verplichtten uw zonen om gevaarlijke goederen, die gebruikt worden om explosieven te maken, te vervoeren. Uw zoon weigerde dit verder uit te voeren en werd vervolgens een maand door Al-Shabaab opgesloten.

In augustus 2020, zette M. u onder druk van A. uit het huis. U was op dat moment zwanger van uw jongste dochter. U trok in bij uw moeder in het district Madiina van de stad Mogadishu. I., een verre neef van uw moeder, huurde daar een kamer. U vertelde aan I. en uw moeder dat u gescheiden was van M., wat niet het geval was.

Na uw verhuis bleef A. u lastigvallen en viel u, samen met andere vrouwen, aan. U besliste vervolgens om met I. te trouwen aangezien hij een soldaat was en bescherming zou kunnen bieden. U trouwde in februari 2021 met I. A. kwam hierachter en ze verplichtte M. om een klacht in te dienen bij Al-Shabaab, omdat u ook nog steeds met hem was getrouwd.

Hierop begon Al-Shabaab u te zoeken en dook u onder en begon u uw vlucht uit Somalië te regelen. U vertrok uit Somalië in september 2021 en reisde via Kenia en een onbekend Europees land naar België alwaar u op 04 april 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek was er een discussie tussen de familie van M. en uw eigen familie omtrent uw kinderen. Er werd beslist dat twee van de vier kinderen bij de familie van M. moesten gaan wonen. Uw moeder woont nog steeds in Mogadishu met de overige kinderen en zowel M. als I. zijn uit Mogadishu gevlucht en u weet niet waar ze zijn.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een besnijdenisattest waaruit blijkt dat u type 2 besneden bent, Belgische medische attesten waaruit blijkt dat u geopereerd werd aan uw enkel en Belgische medische attesten betreffende eczeem op uw aangezicht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal elementen die afbreuk doen aan uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaarde op het CGVS dat u op uw veertiende werd uitgehuwelijkt aan uw eerste man (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 06 juni 2024 p. 5, hierna genoemd CGVS, p. 5). Op de DVZ stelde u echter dat u in het jaar 2006 voor de eerste keer getrouwd bent, u was toen reeds 20 of 21 jaar oud. U verklaarde er ook dat uw eerste kind geboren werd in het jaar 2007 (Verklaring DVZ, p. 7 vraag 14, p. 8 vraag 15 en p. 10 vraag 16).

U verklaarde op de DVZ dat u beschikte over een Somalisch paspoort met een visum voor Kenia. U zou deze in 2021 in Kenia hebben achtergelaten en u beweerde niet te weten waar het paspoort was afgeleverd en tot

wanneer het geldig was (Verklaring DVZ, p. 12 vraag 24). U legde evenmin een kopie voor. De medewerkingsplicht vereist echter dat een verzoeker zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat zij waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, zijn landen en plaatsen van eerder verblijf, zijn reisroute en reisdocumenten.

Tot slot bevestigde u op de DVZ dat u geen formele scholing hebt genoten maar wel kan lezen en schrijven (Verklaring DVZ, vraag 11). Op het CGVS verklaarde u echter dat u buiten uw eigen naam niet kan lezen en schrijven (CGVS, p. 5).

Voorts dient opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend en niet plausibel zijn

Zo maakte u op de DVZ geen enkele melding van het bestaan van A., nochtans de oorzaak van al uw problemen. U verklaarde bij het begin van uw onderhoud op het CGVS dat u niet alles had verteld op de DVZ, enkel de eerste dingen, de redenen waarom u vertrokken was (CGVS, p. 3). U dan gevraagd of u zaken wilde toevoegen of corrigeren antwoordde u echter dat er niets was (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met het feit dat u A. en haar broers niet vermeld had op de DVZ kon u enkel zeggen dat ze het u niet hadden gevraagd. Er op gewezen dat ze u wel gevraagd hadden naar een samenvatting van uw belangrijkste problemen repliceerde u dat u gezegd had dat u schrik had van Al Shabaab (CGVS, p. 26). Uw uitleg weet geenszins te overtuigen, uw problemen met A. vormden immers de directe aanleiding voor uw drastische beslissing om uw land van herkomst te verlaten en uw kinderen daar achter te laten.

U stelde dat uw tweede man ,M., bang was van A. en door haar gecontroleerd werd (CGVS p. 22). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij u op bevel van A. enerzijds wel het huis uitzette maar anderzijds niet van u gescheiden is. Temeer omdat u verklaarde dat A. u haatte omdat u met M. getrouwd was en dat ze u zelfs heeft aangevallen omdat ze niet kon accepteren dat u nog met M. getrouwd was (CGVS, p. 21).

Dat M. niet van u wilde scheiden is weinig aannemelijk. Hij had u immers al uit jullie woning verdreven (CGVS, p. 14). Bovendien verklaarde u op de DVZ tot tweemaal toe dat u gescheiden bent van uw tweede echtgenoot. U verklaarde er zelfs dat jullie op 5 mei 2020 gescheiden zijn (Verklaring DVZ, p. 7 vraag 14 en p. 8 vraag 15). Dat u gedurende zeven maanden zou verzwegen hebben dat u nog steeds met M. getrouwd was is evenmin aannemelijk. Vooral gezien u moet geweten hebben wat de consequenties zouden zijn indien u als getrouwde vrouw met een andere man zou trouwen. Het is opmerkelijk dat u nog steeds verliefd was op M. en dat u enkel met uw derde man I. trouwde omdat hij soldaat was en u meende dat hij u zou kunnen beschermen, maar dat u hem dan toch niet vertelde over al uw problemen (CGVS, p. 18, 20 en 23).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Dat u geopereerd bent aan uw been en eczeem hebt wordt immers niet betwist. Bovendien ressorteren medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Dat u type 2 besneden bent staat evenmin ter discussie. U haalde geen vrees aan ten gevolge van uw besnijdenis.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**,

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw

verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofdteermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar eerste middel:

“a. EERSTE MIDDEL: Het relaas van verzoekster is coherent en waarheidsgetrouw

De Commissaris-Generaal stelt in diens beslissing; [...]

De argumentatie in hoofde van de Commissaris-Generaal kan evenwel niet worden gevolgd. Verzoekster benadrukt dat haar verklaringen in de loop van onderhavig dossier steeds correct, coherent en waarheidsgetrouw zijn geweest.

Het feit dat verzoekster geen exacte data kon vermelden met betrekking tot haar eerste huwelijk doet geen afbreuk aan haar geloofwaardigheid. Het eerste huwelijk van verzoekster staat overigens hoegenaamd niet in oorzakelijk verband met huidig verzoek om internationale bescherming en vormt op zich niet de aanleiding tot de vrees in hoofde van verzoekster op vervolging bij terugkeer naar Somalië.

Voorts wordt het verzoekster klaarblijkelijk verweten dat zij tekort zou komen aan haar medewerkingsplicht nu zij geen documenten kan voorleggen “[...]”. Verzoekster verklaarde echter waarheidsgetrouw haar Somalisch paspoort met visum voor Kenia te hebben achtergelaten in Kenia. Een en ander kan verzoekster heden niet worden tegenworpen, noch het feit dat zij de gegevens van voormeld paspoort niet heeft gememoriseerd.

Daarbij is de opmerking in hoofde van de Commissaris-Generaal omtrent de door verzoekster genoten formele opleiding evenmin dienstig teneinde de bestreden beslissing te onderbouwen. Een en ander doet allerm minst afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster en haar gegronde vrees tot vervolging.

Voorts stelt de Commissaris-Generaal het feitelijk relaas van verzoekster onterecht in vraag. Zo wordt verzoekster klaarblijkelijk vooreerst verweten een te summier relaas te hebben voorgedragen tijdens het verhoor door DVZ. Gevraagd naar een samenvatting van de belangrijkste problemen van verzoekster repliceerde zij alsdan dat zij schok had van Al-Shabaab. Het volledige relaas van verzoekster in ogenschouw genomen, dient te worden besloten dat deze samenvatting volkomen correct is. Zodoende antwoordde verzoekster correct op de vraag van DVZ teneinde een samenvatting te voorzien van haar belangrijkste problemen...

Tenslotte gaat de Commissaris-Generaal inhoudelijk in op het relaas van verzoekster. Daarbij wordt volkomen ten onrechte besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtmotieven in hoofde van verzoekster. Verzoekster doet opmerken als volgt.

De Commissaris-Genetaal stelt dat het niet aannemelijk is dat M., de tweede echtgenoot van verzoekster, op bevel van diens tweede vrouw A., verzoekster uit huis zette, doch anderzijds niet van verzoekster is gescheiden. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat M. bang was van A. en door haar gecontroleerd werd.

Verzoekster benadrukt dat het, gelet op de vrees van M. voor A., het eens te meer plausibel is dat hij onder druk van A. verzoekster uit huis zette. Voorts werd verzoekster nooit bevraagd om enige reden waarom M. niet van haar wilde scheiden. Daarenboven is het eens te meer plausibel dat verzoekster nooit volledig eerlijk kon zijn omtrent de problematiek aangezien zij net poogde bescherming te bekomen van haar derde echtgenoot.

Derhalve dient te worden geoordeeld dat het relaas in hoofde van verzoekster volkomen coherent en waarheidsgetrouw blijkt. Daarenboven ondersteunt dit relaas ten volle de vluchtmotieven in hoofde van verzoekster.”

Verzoekster voert in haar tweede middel een schending aan van artikel 48/4, § 2 en artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar tweede middel:

“Doordat de Commissaris-Generaal in diens beslissing stelt: [...]

Terwijl overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet: [...]

Terwijl artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt: [...]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-Generaal verzoeksters asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld. Zodoende wordt punt a) en c) van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing geschonden worden.

Dat punt a) van bovenstaand wetsartikel bepaalt dat er met alle relevante feiten betreffende het herkomstland dient tekening gehouden te worden en dat de bestreden beslissing hierbij in gebreke blijft.

De Commissaris-Generaal erkent dat de regio waarvan verzoekster afkomstig is, te weten de regio Benadri, een gebied is waar volgens EUAA willekeurig geweld wordt gepleegd en zo een reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien verzoekster specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden. Vervolgens beperkt de Commissaris-Generaal zich evenwel tot een zeer algemene uiteenzetting omtrent de geweldsincidenten in deze regio om vervolgens te besluiten dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat ze specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu, alsmede dat verzoekster nalaat elementen aan te tonen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden voorhanden zijn die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van dergelijke willekeurig geweld.

Dat punt c) van bovenstaand wetsartikel bepaalt dat er met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker dient rekening gehouden te worden en dat de bestreden beslissing hierbij in gebreke blijft.

Verzoekster merkt op dat de besluitvorming zoals geformuleerd door de Commissaris-Generaal volkomen haaks staat op het coherent en waarheidsgetrouw vluchtrelaas in hoofde van verzoekster. In tegenstelling tot hetgeen de Commissaris-Generaal voorhoudt, loopt verzoekster wel degelijk een reëel risico het slachtoffer te worden van willekeurig geweld om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden.

Verzoekster huwde immers een derde maal in Somalië zonder evenwel voorafgaand te zijn gescheiden van haar tweede echtgenoot. Uit het relaas van verzoekster blijkt reeds dat zij zich hiertoe genoodzaakt zag gelet op de aanhoudende bedreiging vanwege A., de tweede echtgenote van haar tweede man. Op het ogenblik dat A. op de hoogte werd gesteld van het derde huwelijk van verzoekster meldde zij dit bij Al-Shabaab waarop deze organisatie haar begon te zoeken. De dreiging opzichthens verzoekster is derhalve zeer reëel.

Daarenboven gaat de Commissaris-Generaal integraal voorbij aan de EUAA Country Guidance: Somalia waaromtrent “[...]” te weten individuen die (geacht worden) in strijd te handelen met islamitische en gewoonteregels buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden wordt gesteld: (STUK 3, p. 27-28) [...]

Een concrete beoordeling van de situatie van verzoekster wijst als snel uit dat, gelet op de daden op basis waarvan zij vervolgen riskeert, te weten daden dewelke de islamitische beginselen en gewoonten schenden, zij met zekerheid het risico loopt vervolgd te worden.

Verzoekster zal daarbij geen beroep kunnen doen op politiediensten in de buurt van haar verblijfplaats. Zo wordt in het COI Focus Somalië Veiligheidssituatie in Mogadishu gesteld: (STUK 4,p.37). [...]

Verzoekster loopt, gelet op het derde huwelijk dat zij aanging, echter ook uit de gratie te vallen van de leiders van haar clan. Derhalve zal zij bij terugkomst in Somalië niet kunnen rekenen op enige bescherming van derde partijen. Zij riskeert zodoende in een uiterst precaire situatie terecht te komen, zelfs met gevaar voor eigen leven.

Hierdoor moet gesteld worden dat de bestreden beslissing artikel 48/4, §2 en artikel 48/6, §5, c) Vreemdelingenwet, alsmede artikel 3 EVRM schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

Verzoekster voert in een derde middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar derde middel:

“Dat de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen het volgende bepalen: [...]

Dat de verwerende partij haar beslissing weliswaar motiveert, maar dat deze motivatie absoluut niet afdoende is om tot de conclusie te komen dat verzoeker geen recht zou hebben op de vluchtelingenstatus. Zo blijkt de Commissaris-Generaal zich niet afdoende te vergewissen van de persoonlijke situatie van verzoekster en werd niet onderzocht welk risico verzoekster concreet lijdt ingeval zij verplicht zou worden, terug te keren naar Somalië.

De Commissaris-Generaal erkent evenwel dat de regio van waar verzoekster afkomstig is een gebied is waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en alwaar een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden. Ingevolge het derde huwelijk van verzoekster, zonder

voorafgaandelijk gescheiden te zijn van haar tweede echtgenoot, loopt verzoekster een aanzienlijk risico op vervolging in Somalië.

Aangezien de motivering conform de bestreden beslissing geen rekening blijkt te houden met deze persoonlijke omstandigheden in hoofde van verzoeker kan deze geenszins worden beschouwd als een afdoende motivering in de zin van artikel 3 Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgende rapporten bij:

“3. EUAA Country Guidance: Somalia;

4. COI Focus Somalië Veiligheidssituatie in Mogadishu”.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de (tweede) echtgenote A. van haar tweede ex-man M., die het niet kon verdragen dat ook verzoekster getrouwd was met M. Ze verklaart tevens haar herkomstland te hebben verlaten omdat haar tweede ex-man M. een klacht heeft ingediend bij Al-Shabaab, omdat ze trouwde met I. terwijl ze nog niet gescheiden was van M. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

- (a) er een aantal elementen zijn die afbreuk doen aan verzoeksters algemene geloofwaardigheid, waarbij (i) verzoekster op het CGVS verklaarde dat ze op veertienjarige leeftijd werd uitgehuwelijkt aan haar eerste man terwijl ze op de DVZ verklaarde in 2006 voor de eerste keer getrouwd te zijn, toen ze reeds twintig of ééntwintig jaar oud was; (ii) verzoekster bij de DVZ verklaarde dat ze haar Somalisch paspoort met een visum voor Kenia had achtergelaten in Kenia in 2021 en beweerde niet te weten waar het paspoort was afgeleverd en hoe lang het nog geldig was en ze evenmin een kopie hiervan kon voorleggen en (iii) ze bij de DVZ verklaarde geen formele scholing te hebben genoten maar wel te kunnen lezen en schrijven, terwijl ze bij het CGVS verklaarde enkel haar eigen naam te kunnen lezen en schrijven;
- (b) verzoekster bij de DVZ niet sprak over A., die nochtans de oorzaak is van haar problemen en ze dit ook niet heeft gecorrigeerd tijdens haar persoonlijk onderhoud;
- (c) het niet aannemelijk is dat M. op bevel van A. verzoekster het huis uitzette maar niet van haar scheidde, gelet op het feit dat A. verzoekster haatte omdat ze ook getrouwd was met M. en haar zelfs had aangevallen omdat ze er niet tegen kon dat verzoekster getrouwd was met A.;
- (d) het weinig aannemelijk is dat M. niet van verzoekster wilde scheiden terwijl hij haar al uit zijn woning had verdreven;
- (e) verzoekster bij de DVZ tot tweemaal toe verklaarde dat ze gescheiden was van haar tweede echtgenoot;
- (f) het evenmin aannemelijk is dat verzoekster gedurende zeven maanden zou verzwijgen dat ze nog getrouwd was met M. vooral omdat ze wist wat de consequenties waren indien ze als getrouwde vrouw met een andere man zou trouwen;
- (g) het opmerkelijk is dat ze enkel trouwde met I. omdat hij een soldaat was en ze meende dat hij haar kon beschermen, maar dat ze hem niet vertelde over haar problemen;
- (h) de door verzoekster neergelegde documenten de voorgaande beoordeling niet in een ander daglicht plaatst.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“U verklaarde op het CGVS dat u op uw veertiende werd uitgehuwelijkt aan uw eerste man (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 06 juni 2024 p. 5, hierna genoemd CGVS, p. 5). Op de DVZ stelde u echter dat u in het jaar 2006 voor de eerste keer getrouwd bent, u was toen reeds 20 of 21 jaar oud. U verklaarde er ook dat uw eerste kind geboren werd in het jaar 2007 (Verklaring DVZ, p. 7 vraag 14, p. 8 vraag 15 en p. 10 vraag 16). U verklaarde op de DVZ dat u beschikte over een Somalisch paspoort met een visum voor Kenia. U zou deze in 2021 in Kenia hebben achtergelaten en u beweerde niet te weten waar het paspoort was afgeleverd en tot wanneer het geldig was (Verklaring DVZ, p. 12 vraag 24). U legde evenmin een kopie voor. De medewerkingsplicht vereist echter dat een verzoeker zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat zij waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, zijn landen en plaatsen van eerder verblijf, zijn reisroute en reisdocumenten. Tot slot bevestigde u op de DVZ dat u geen formele scholing hebt genoten maar wel kan lezen en schrijven (Verklaring DVZ, vraag 11). Op het CGVS verklaarde u echter dat u buiten uw eigen naam niet kan lezen en schrijven (CGVS, p. 5).”*

Verzoekster vindt de drie bovenstaande argumenten van de commissaris-generaal onvoldoende om de bestreden beslissing te staven. De Raad wijst er echter op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeksters relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt. Door verder louter te stellen dat de datum van haar eerste huwelijk en het feit dat ze kan lezen of schrijven niet relevant is voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, slaagt verzoekster er niet in de voorgaande beoordeling aan het wankelen te brengen waar de commissaris-generaal terecht opmerkt dat deze vastgestelde tegenstrijdigheden wel degelijk afbreuk doen aan haar algemene geloofwaardigheid. Waar verzoekster meent dat zij waarheidsgetrouw verklaarde haar Somalisch paspoort met visum voor Kenia te hebben achtergelaten in Kenia, wijst de Raad erop dat deze verklaringen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat van verzoekster evenwel kon worden verwacht dat zij dit niet zou achterlaten of minstens de hierop figurende gegevens zou kunnen toelichten.

4.1.6. Wat betreft de samenvatting van haar relaas bij de DVZ, stelt verzoekster dat als haar volledige relaas in acht wordt genomen, ze wel degelijk een correcte samenvatting heeft gegeven van haar problemen met name dat zij bang is voor Al-Shabaab. Hiermee gaat verzoekster evenwel volstrekt voorbij aan de sleutelrol die A., de tweede vrouw van haar tweede ex-echtgenoot, speelt in haar vluchtrelaas. Ze verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat haar problemen gestart waren vanaf haar tweede man M. trouwde met A. en gaf aan dat het vooral A. was die zorgde dat zij problemen had (zie NPO, p. 14-15). Gelet op deze sleutelrol, kon er wel degelijk verwacht worden dat ze A. zou vermelden bij de DVZ, wanneer er gevraagd werd een samenvatting te geven van haar voornaamste problemen. Verzoekster brengt geen andere argumenten aan, ter verschoning van het gebrek aan vermelding van A. tijdens haar interview bij de DVZ, zodat de commissaris-generaal dan ook kan worden bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“Zo maakte u op de DVZ geen enkele melding van het bestaan van A., nochtans de oorzaak van al uw problemen. U verklaarde bij het begin van uw onderhoud op het CGVS dat u niet alles had verteld op de DVZ, enkel de eerste dingen, de redenen waarom u vertrokken was (CGVS, p. 3). U dan gevraagd of u zaken wilde toevoegen of corrigeren antwoordde u echter dat er niets was (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met het feit dat u Aisha en haar broers niet vermeld had op de DVZ kon u enkel zeggen dat ze het u niet hadden gevraagd. Er op gewezen dat ze u wel gevraagd hadden naar een samenvatting van uw belangrijkste problemen repliceerde u dat u gezegd had dat u schrik had van Al Shabaab (CGVS, p. 26). Uw uitleg weet geenszins te overtuigen, uw problemen met A. vormden immers de directe aanleiding voor uw drastische beslissing om uw land van herkomst te verlaten en uw kinderen daar achter te laten.”*

4.1.7. Wat betreft de onaannemelijke verklaringen dat M. nooit van verzoekster is gescheiden, evenals de onaannemelijke verklaringen dat verzoekster tegenover I. zou hebben verzwegen dat zij nog gehuwd was, stipt de Raad aan dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. Verzoekster stelt thans dat zij nooit werd bevraagd over de reden waarom M. niet van haar wilde scheiden, doch dit vindt geen steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* wel degelijk verschillende keren heeft gevraagd waarom verzoekster niet gescheiden was van M. en meer verduidelijking heeft gevraagd toen verzoekster zei dat M. weigerde te scheiden van haar, waarop verzoekster antwoordde dat hij niet van haar wilde scheiden omdat hij nog samen met haar wilde zijn (zie NPO, p. 22). De Raad ziet verder niet in waarom *“het eens te meer plausibel [is] dat verzoekster nooit volledig eerlijk kon zijn omtrent de problematiek aangezien zij net poogde bescherming te bekomen van haar derde echtgenoot.”* Indien verzoekster daadwerkelijk bescherming poogde te bekomen van haar derde echtgenoot, kan immers worden verwacht dat zij hem ook op de hoogte zou stellen van de problemen waartegen hij haar diende te beschermen. Door verder louter haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te herhalen en te volharden in haar vluchtrelaas, brengt verzoekster de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal niet aan het wankelen, noch werpt ze een nieuw licht op haar zaak. Verzoekster kan bovendien ook niet uitklaren waarom zij bij de DVZ tot tweemaal toe verklaarde dat zij gescheiden was van haar tweede echtgenoot en zelfs een datum van deze scheiding aangaf (zie AD, “Verklaring DVZ”, p. 7 vraag 14 en p. 8 vraag 15).

4.1.8. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.9. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verder kan de Raad enkel

vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.1.10. Wat betreft de overige door verzoekster neergelegde documenten, stelt de commissaris-generaal dat: *“De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Dat u geopereerd bent aan uw been en eczeem hebt wordt immers niet betwist. Bovendien ressorteren medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.”* De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de neergelegde stukken, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt.

4.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Mogadishu, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...) de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar (...), de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het herooveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab

heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoekster gaat niet in op de het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. In haar verzoekschrift brengt zij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan. In de mate dat zij hiervoor zou verwijzen naar haar vluchtrelaas, verwijst de Raad naar wat hierover reeds in de voorgaande punten werden gesteld.

4.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftieng door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES